

*Милица Даниловић
пoмoћник директoра за пoслoве мaтичнe eвидeнциje,
у филијали пeнзијског и инвaлидског осигурања
зaпoслeних зa грaд Бeoгpaд*

Закон о уплати доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за поједине категорије осигураника запослених

Резиме

Циљ законoвцa је био да доношењем овог Закона:

• прeмoстити прoблeм неизмирених доприноса и пoпpаживања зaпoслeних пo пoмoћнoм oснoву;

• зaпoслeнимa утвeрдити стaж осигурања за наведени пeриoд;

• рaстпeрeтити пoслoдaвцe, с јeднe стpанe и судoвe који рeшaвaју пo пoжубaмa зaпoслeних збoг нeплaћања доприноса, a рeшиo сe и прoблeм зaпoслeних кoјимa није плaћeн допринос за пeнзијско и инвaлидско осигурање;

На oвaј нaчин пoслoдaвци су oслoбoђeни пeрeтa нeплaћених доприноса и лaкшe ћe сe суoчитити сa другим прoблeмимa, a зaпoслeнимa је oмoгућeнo дa испунe услoвe зa стипeндije пpавa из пeнзијског и инвaлидског осигурања.

Кључнe рeчи: *уплaћити, допринос, oбaвeзa, пoслoдaвaц, стaж осигурања, буџeт*

Увод

У пaкeту зaјeднo сa Зaкoнoм o измeнaмa и дoпунaмa Зaкoнa o пeнзијском и инвaлидском осигурању ("Сл. Глaсник РС" бр. 34/03, 64/04, 84/04, 85/05) Народнa скупштинa РС усвoјилa је и oд стpанe Влaдe прeдлoжeни Зaкoн o уплати доприноса за пeнзијско и инвaлидско осигурање за поједине категорије осигураника запoслeних.

слених. Исти је објављен у "Сл. Гласнику РС" бр. 85/05, а у примени је од 14. 10. 2005.

Уставни основ за доношење овог Закона садржан је у чл. 72 став 1 тачке 4 Устава Републике Србије, којим је предвиђено да Република између осталог, уређује и обезбеђује систем социјалног осигурања.

Циљ законодавца је био да доношењем овог Закона превазиђе проблеме неуплаћених доприноса и потраживања запослених по том основу и да се осигураницима утврди стаж осигурања за период од 1. 01. 1991. до 31. 12. 2003. а послодавци растерете, односно ослободе терета неплаћених доприноса и лакше се суоче са проблемима транзиције.

Привредна криза током последње деценије лоше је утицала на све сегменте друштва, па и на систем пензијског и инвалидског осигурања са којим је привреда уско везана.

Овим Законом дата је могућност да се у догледно време премости проблем неизмерених доприноса и потраживања запослених по том основу, а у циљу утврђивања стажа осигурања запосленима за наведени период.

У прошлости условљеност стажа осигурања уплатом доприноса није био исти код свих категорија осигураника. Док је код осигураника самосталних делатности утврђивање стажа осигурања увек било условљено уплатом доприноса, код осигураника запослених то није био увек случај.

До 1997 год. закони који су уређивали пензијско и инвалидско осигурање нису имали одредбу која је изричито прописивала да се неки период рада може рачунати у стаж осигурања под условом да је за тај период плаћен допринос за пензијско и инвалидско осигурање.

Закони из тог периода такође су прописивали и послодавцу и осигуранику обавезу уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, али су предвиђали и застарелост потраживања по основу доприноса, као и могућност ослобађања од њихове уплате. У тим случајевима стаж осигурања се признавао без обзира што није покривен уплатом доприноса.

Погоршање економске ситуације у земљи, увођење економских санкција Савета безбедности ОУН, стечаји, ликвидације или све лошије пословање великог броја привредних субјеката, довела је до ситуације да је запосленима нередовно исплаћивана зарада, исплаћивана у висини гарантоване или умањене зараде или уопште није исплаћивана. Таква ситуација довела је до наглог ширења појава неплаћања доприноса за социјално осигурање. Ова појава је узела маха нарочито после 1994. године, па су и прописи из пензијског и инвалидског осигурања - Закон о основама пензијског и инвалидског осигурања ("Сл. гласник СРЈ" бр. 30/96, 2/2001, 70/2001, 39/2002) изричито прописао, као услов за признавање стажа осигурања, уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање.

Одредбом члана 46. Закона о пензијском и инвалидском осигурању (Сл. Гласник РС бр. 34/03) предвиђено је да се у стаж осигурања рачуна време које је осигураник провео на раду по основу кога је био обавезно осигуран и за кога је уплаћен

допринос за пензијско и инвалидско осигурање. Из овога произилази, да ће се у стаж осигурања рачунати време проведено на раду, само уколико је плаћен допринос за пензијско и инвалидско осигурање.

Како је у питању велики број послодаваца који из различитих разлога нису измирили своје обавезе плаћања доприноса, што је за последицу имало чињеницу да се њиховим запосленим приликом подношења захтева за остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања, неће у стаж осигурања признати период рада за који није плаћен допринос и обзиром на озбиљност овог проблема и сама држава је покушала да на јединствен начин реши ово питање предузимањем разних мера:

- донет је Закон о посебним условима и начину измирења досјелих обавеза по основу јавних прихода насјамних до 31. 12. 1998. год.;

- одређеном броју послодаваца дозвољено је одлагање плаћања иј. извршен је репрограм дуга по основу доприноса за пензијско и инвалидско осигурање. Код овог начина решавања, проблем је ишћо је ујврђивање сћажа и пријем пријаве М-4 од сћиране Фонда, мођућ ићек по измирењу дуга у целосћи;

- донетта је Уредба о посћујку и условима за прећиварање обавеза одређених правних лица у тирајни улођ државе ("Сл. Гласник РС" бр. 26/02, 91/02) којом је уређен посћујак и услови под којима послодавци, код којих је заћочетћ или завршен процес приватћизације, мођу вршћи прећиварање (конверзију) досјелих, а неизмерених обавеза закључно са 31. 12. 2001. године са прићадајућом каматћом, у тирајни улођ државе у катћталу;

- донетта је Уредба о начину измирења јавних прихода досјелих за плаћање до краја 2001. године за субјекће који се приватћизују методом јавне аукције и методом јавноћ тендера ("Сл. Гласник РС" бр. 91/02) којом је уређен начин измирења обавеза по основу јавних прихода досјелих за плаћање до краја 2001 године заједно са прићадајућом каматћом, за послодавце који се приватћизују методом јавне аукције и методом јавноћ тендера.

До сада најуспешнији начин решавања питања неизмирених, а доспелих обавеза по основу доприноса за ПИО је преузимање дуга који Фонд запослених има према Фонду за развој РС.

На овакав начин своје обавезе према Фонду запослених измирили су послодавци, који имају велики број запослених и који су имали неизмирене обавезе и по неколико година уназад.

Како многи запослени, без своје кривице, не би могли да остваре права из пензијског и инвалидског осигурања, обзиром да њихов послодавац није измирио своје обавезе плаћања доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, Влада РС је преузела још један корак у решавању овог проблема.

Усвојеним Законом о уплати доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за поједине категорије осигураника- запослених се уређују услови, начин и средства за финансирање уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и утврђивања стажа осигурања у периоду од 1. 01. 1991-31. 12. 2003. и то за запослене за

које послодавац није уплатио доприносе. За спровођење овог закона нису била потребна посебна финансијска средства, већ се део средстава по основу дотације из буџета издвајао и за плаћање доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за лица која по овом Закону имају права на то.

На кога се Закон односи

Одредбом чл. 2 Закона утврђује се да се право на уплату доприноса у складу са овим Законом има лице које је у периоду од 1. 01. 1991-31. 12. 2003, било у радном односу код послодавца (предузећу-привредном друштву, установи, банци, организацији и земљорадничкој задрузи у РС), а у том периоду било пријављена на осигурање и за време за које му није плаћен допринос за пензијско и инвалидско осигурање.

Значи, да би се остварило право на уплату по овом Закону морала су бити испуњена сва три законом прописана услова:

1. да је лице у прописаном периоду било у радном односу код послодавца,
2. да је у наведеном периоду било пријављено на осигурање и,
3. да му за цео период или део периода није извршена уплата доприноса

У вези примене одредбе чл. 2. Закона поставило се као спорно питање ко се све сматра послодавцем у смислу овог Закона. Поводом тог питања ресорно министарство дало је своје мишљење бр. 011-00-1090/2005-01 од 26. 10. 2005.

Имајући у виду наведено мишљење под послодавцем у смислу чл. 2. Закона сматра се предузеће како друштвено тако и приватно, привредно друштво, установа, банке, организација, земљорадничка задруга, као и физичка лица која су регистрована и обављају делатност у складу са законом, без обзира на облик пословања (радња, радионица, адвокатска канцеларија, агенција, апотека, ординација и сл.).

Право на уплату доприноса по Закону имала су и лица запослена код послодавца код којих је у прописаном периоду дошло до стечаја, ликвидације, принудног поравњања, као и код послодавца, код којих је извршена приватизација.

Право на уплату доприноса по Закону нису имала лица која су у прописаном периоду била запослена у пословној јединици предузећа чије је седиште у Републици Црној Гори, или некој од република бивше СФРЈ, као ни оснивачи предузећа, тј. оснивачи и чланови привредног друштва, који су били запослени у свом предузећу, односно привредном друштву.

Како је један од услова да би лице могло да оствари право на уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање по Закону, да у прописаном периоду, није уплаћен допринос, то право на уплату доприноса по Закону, није имало ни лице за које је у поступку остваривања права из пензијског и инвалидског осигурања и права по основу незапослености извршена појединачна уплата доприноса од стране било послодавца, било самог лица.

Други услов који је морао бити испуњен да би лице могло да оствари право на уплату доприноса је да је у периоду за који није уплаћен допринос, било пријављено на осигурање. Значи, само на основу доказа о постојању радног односа, без пријаве на осигурање примљене и оверене од стране надлежне филијале Фонда, није се могло признати право на уплату доприноса.

Изузетно, по захтеву лица за које није постојао доказ да је било пријављено на осигурање али за које је правоснажном пресудом утврђено постојање радног односа, Фонд је био дужан да поступи у складу са том пресудом, изврши пријаву на осигурање или одјаву осигурања, а након тога одлучи о праву на уплату доприноса, по овом Закону.

Трећи услов који је морао бити испуњен, да би лице имало право на уплату доприноса по овом Закону, да је у времену од 1. 01. 1991. до 31. 12. 2003. имало периоде рада за које му није плаћен допринос.

Приликом одлучивања по захтеву за уплату доприноса, сматрало се да уплата доприноса није извршена уколико за тражени период у бази матичне евиденције осигураника у Фонду не постоје регистровани подаци о стажу осигурања и заради, односно није преузета и унета пријава М-4. Такође треба истаћи, да је Фонд решавао по захтевима послодавца или лица, без обзира да ли је или не решењем суда, Пореске управе, фонда или другог надлежног органа утврђена обавеза по основу доприноса за пензијско и инвалидско осигурање.

Основица за уплату доприноса

Одредбом чл. 3. Закона утврђена је основица за уплату доприноса и стопа плаћања, као и који ће се подаци уносити у пријаву података за матичну евиденцију, а у складу са прописима који уређује систем доприноса за обавезно социјално осигурање.

Према наведеној одредби, основица за уплату доприноса је најнижа основица важећа у месецу у коме се врши уплата доприноса, а допринос се обрачунава по збирној стопи такође важећој на дан уплате доприноса (што сада износи 22% и то 11% на терет послодавца и 11% на терет запосленог).

Истом одредбом утврђено је да ће се у пријави података за матичну евиденцију (у пријави М4), коју ће подносити сам Фонд, као податак о заради, односно основици осигурања уносити:

- за период 1. 01. 1991. до 01. 01. 1999. гарантована зарада која је била прописана за месец на који се уплата доприноса односи;
- за период од 1. 01. 1999. до 31. 12. 2003. најнижа основица која је била прописана за месец на који се уплата доприноса односи и то за послове за које се није захтевала стручност и послове за које се захтевала оспособљеност до годину, односно две године (значи за I и II степен).

Како гарантована зарада постоји тек од 01. 01. 1994. поставило се као спорно питање, које износе унети у пријаву М за 1991. и 1992. годину, пошто се за 1993.

год. према изричитој законској одредби у матичну евиденцију уносе само подаци о стажу осигурања без износа зараде, односно основице.

У вези овог спорног питања заузет је став да се као податак о основици осигурања за 1991. и 1992. годину у пријаву М-4 уносе износи зајемченог личног дохотка на нивоу Републике, вежећег за те године.

Поступак подношења захтева

На основу одредбе чл. 10. Закона Министарство рада, запошљавања и социјалне политике донело је Правилник о начину и поступку подношења захтева за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за поједине категорије осигураника запослених ("Сл. Гласник РС" бр. 88/05).

Правилником је ближе уређен начин и поступак подношења захтева за уплату доприноса, као и форма и садржај обрасца захтева, и других образаца који су се морали предати уз сам захтев.

Одредбом чл. 4. Закона и чл. 2 - 5. Правилника, предвиђено је да захтев за уплату доприноса подноси послодавац за све запослене који су били у радном односу у прописаном периоду и који се у време подношења захтева још налазе у радном односу код послодавца.

Захтев се подносио филијали Фонда надлежној према седишту послодавца.

Послодавац је захтев подносио на Обрасцу бр. 1, који је саставни део Правилника

Уз захтев, послодавац је био у обавези да Фонду достави и два списка, који су такође били саставни део Правилника, а један се односио на запослене, који су у време подношења захтева били у радном односу код њега, а други на запослене којима је престало својство запосленог.

Уз списак запослених који су у време подношења захтева били у радном односу код послодавца, послодавац је био дужан доставити и следеће доказе:

- писмену сагласност запосленог да прихвата уплату доприноса у складу са овим Законом (и образац изјаве је штампан као саставни део Правилника);
- копије доказа да је запослени у периоду за који се тражи уплата доприноса био у радном односу (уговор о раду или решење о заснивању радног односа и фотокопија радне књижице);
- копију доказа да је запослени у том периоду био пријављен на осигурање код Фонда.

У списак запослених којима је престало својство запосленог код послодавца, послодавац је био дужан да достави копију доказа да је запослени у периоду за који није извршена уплата доприноса био пријављен на осигурање.

Захтев за уплату доприноса у складу са овим Законом, сходно одредби чл. 5. Закона и чл. 6 Правилника, могло је поднети и лице, коме је престао радни однос код послодавца због:

- стечаја, ликвидације или неког другог случаја престанка;

- преласка на рад код другог послодавца;
- стицања услова за пензију, престанка потреба за радом запосленог.

Захтев је могло поднети и лице за које послодавац није поднео захтев из чл. 4. Закона.

Лица су уз захтев (на обрасцу 1А) била дужна да поднесу доказ о радном односу, односно својству осигураника код послодавца у периоду за који се тражи уплата доприноса.

За умрлог осигураника, захтев (на обрасцу бр. 1Б) је могло поднети лице које је испуњавало услове за породичну пензију.

Уколико је у питању лице које је већ остварило право на пензију, било је довољно само да поднесе захтев. Ако је у питању лице коме није признато право, уз захтев је морало доставити доказе о постојању радног односа за умрлог, а и доказе који се траже за признавање права на породичну пензију.

У случају да је лице било у радном односу код више послодавца код којих му није извршена уплата доприноса оно је било дужно да поднесе онолико захтева колико је имало послодавца код којих жели да му се призна право на уплату доприноса.

Лице је могло поднети захтев односно дати сагласност да му се дозволи уплата доприноса за период за који она није извршена или за део тог периода.

Захтев за уплату доприноса се подносио филијали Фонда према седишту послодавца и у случају када је лице радило у пословној јединици.

Захтев је могао бити поднет у року од три месеца од дана ступања на снагу Закона, што значи да се могло поднети у периоду од 14. 10. 2005. до 14. 01. 2006.

И на крају, кад је поступак у питању, треба рећи да је у складу са одредбама чл. 121 – 123. ЗУП ("Сл. Лист СРЈ" бр. 33/97, 31/01), запослени могао одустати од захтева за уплату доприноса до окончања другостепеног поступка, односно до окончања поступка по жалби, али да није могао одустати од захтева у поступку доношења решења о утврђивању стажа.

Обавезе Фонда према Закону

Одредбом чл. 7. Закона прописано је да је Фонд дужан, ако по спроведеном поступку утврди да су испуњени услови, донесе решење којим се утврђује право на уплату доприноса у складу са овим Законом и то најкасније у року од 12 месеци од дана подношења захтева.

Ово решење се достављало послодавцу, запосленом, а после правоснажности истог и министарству надлежном за послове финансија.

По правоснажности ових решења и достављању истих Министарству за финансијске послове, извршен је пренос средстава из буџета републике, у оквиру планираних средстава за трансфере организацијама обавезног социјалног осигурања, на рачун фонда, уз спецификацију на која се лица односе пренета средства. Наравно, пренос средстава је вршен у висини и на начин којим се није угрожавала

ликвидна могућност буџета. Република Србија ће преузети потраживања која Фонд има према послодавцу, који није извршио своју законску обавезу, тј. није уплатио доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, и то за износ ушлаћених доприноса у складу са овим Законом.

Поступак наплате ових потраживања треба да уреди министарство надлежно за послове финансија. На жалост, тај акт још увек није донет, па су послодавци од којих треба извршити потраживање још увек у неизвесности у вези начина и услова наплате тих потраживања.

По уплати доприноса, тј. преносу средстава, надлежне филијале Фонда доносе решење о утврђивању стажа, а оно се доставља лицу коме је и утврђен стаж осигурања.

У складу са одредбом 7. Правилника, а у вези са одредбом чл. 3. Закона филијала Фонда, која је донела решење о утврђивању стажа осигурања је дужна да попуни пријаву М-4. Пријава М-4 се попуњава сагласно одредби чл. 3. став 3. Закона, с тим што се као податак о регистарском броју не уноси регистарски број послодавца код кога је запослени био у радном односу у периоду за који је признато право на уплату доприноса по овом Закону и утврђен стаж осигурања, већ новодељени регистарски број.

На овај начин, у једној филијали, сви запослени, којима је признато право на уплату доприноса и утврђен стаж осигурања по одредбама овог Закона, независно од тога код кога су послодавци радили, ће имати попуњене пријаве М-4 на исти регистарски број.

Законодавац је наметнуо још једну обавезу Фонду, која проистиче из одредбе чл. 7. став 5. Закона, а која предвиђа да је Фонд дужан да о преносу средстава из буџета Републике на рачун Фонда, броју лица и времену за које је за њих утврђен стаж осигурања, једном месечно обавештава министарство надлежно за пензијско и инвалидско осигурање и министарство надлежно за послове финансија.

Остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања

Одредбом чл. 9. Закона прописано је да се право на пензију, односно увећану пензију по основу стажа осигурања ушлаћеног по овом Закону стиче најраније даном уплате доприноса у складу са овим законом.

У примени овог Закона највише оспоравана је управо ова одредба.

У практичној примени, ова одредба је отворила многа питања.

Како је пракса Фонда била, да у случајевима када по захтеву за оставривање права на пензију, није могло да се донесе решење о признавању права, јер нису били испуњени услови за остваривање тог права због тога што послодавац није уплатио све доприносе, доноси закључак о прекиду поступка, а не негативно решење о непризнавању права, поставило се као спорно питање како, после примене овог Закона, поступити у таквим ситуацијама.

Имајући у виду одредбу овог Закона, као и мишљење ресорног министарства, заузет је став да у случају поступања по захтевима за остваривање права на пензију, по којима је донет закључак о прекиду поступка, због тога што нису уплаћени доприноси, па је извршеном уплатом доприноса по овом Закону тај услов испуњен, Фонд донети решење о утврђивању права на пензију по одрадама сада важећег Закона о пензијском и инвалидском осигурању, с тим што ће се по претходно поднетим захтевима за оставривање права на пензију донети решење којим се одбија захтев јер у моменту подношења захтева осигураник није испуњавао услове за стицање права на пензију.

У поступку доношења решења о уплати доприноса, Фонд је био дужан да осигураника коме је прекинут поступак или одбијен захтев за остваривање права на пензију позове и предочи му да ће по извршеној уплати доприноса по овом Закону морати да поднесе нови захтев за остваривање права на пензију, а да ће му право бити признато најраније од дана уплате доприноса у складу са овим Законом. Такође је постојала обавеза да се осигураник упозна да му се право на пензију може признати у односу на дан подношења првог захтева, уколико сам изврши уплату неуплаћеног доприноса и одустане од захтева за уплату доприноса по Закону.

Наравно, треба истаћи да је лице могло одустати од захтева за уплату доприноса до окончавања другостепеног поступка, али да не може одустати од захтева у поступку доношења решења којим се утврђује стаж осигурања.

Такође се поставило као спорно питање како одредити нови износ пензије по раније донетим привременим решењима, код којих је разлог привремености решења неуплаћени допринос, а уплата доприноса се изврши по овом Закону.

Имајући у виду одредбу чл. 9. Закона, уколико је о праву на пензију одлучено привременим решењем, а разлог привремености решења је неуплаћени допринос, по извршеној уплати доприноса нови износ пензије по основу стажа осигурања уплаћеног по овом Закону, стиче се најраније са даном уплате доприноса по Закону. Нови износ пензије по привременим решењима донетим по прописима, који су се примењивали пре ступања на снагу Закона о пензијском и инвалидском осигурању (10. 04. 2003. год) биће одређени по прописима који су се примењивали у време доношења тих решења, с тим да се право на увећање пензије по основу стажа осигурања уплаћеног по овом Закону стиче најраније даном уплате доприноса у складу са одредбама овог Закона. Фонд је био дужан да пре доношења решења о праву на уплату доприноса по овом Закону изврши пробни обрачун пензије, којим ће бити обухваћен стаж и основице за године за које се тражи уплата доприноса и тако добијени износ пензије упореди са усклађеним износом пензије на дан уплате доприноса. Уколико је износ пензије по првобитном обрачуну нижи од усклађеног износа пензије по привременом решењу, Фонд је био дужан да о томе писмено обавести осигураника и укаже му на могућност одустанка од захтева за уплату доприноса по Закону.

На кога се Закон још односио

Мада из самог назива Закона произилази да се он односи на осигуранике запослене, одредбом чл. 13 Закона прописано је да ће се он односити и на једну категорију осигураника самосталних делатности. То су осигураници из чл. 12. став 1. тачка 4. Закона о ПИО, односно на свештенике и верске службенике.

Захтев за уплату доприноса, за ова лица је подношен Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање самосталних делатности, у истом року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Једина разлика, кад су ова лица у питању је у томе што се средства за уплату доприноса обезбеђивала у фонду чији су они осигураници, из вишка прихода.

Још неке битне одредбе Закона

Треба истаћи да је одредбом чл. 12. став 1. Закона прописано да се лица, која остваре право на уплату доприноса по истом одричу права да код послодавца, надлежног суда и другог надлежног органа захтевају уплату разлике доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, а ова одредба се односи и на лица која су покренула поступак код надлежног суда или неког другог надлежног органа.

Такође битно за овај Закон је и то да се надзор над његовим спровођењем остварује у сарадњи надлежног министарства за послове рада, запошљавање и социјалне политике, послова финансија и привреде.

Коментар аутора

Као закључак, аутор текста, мора да истакне, да је Фонд у спровођењу овог Закона, поред огромног посла који је морао у релативно кратком року, обзиром на број захтева и уз редован посао, да се заврши, имао и велике проблеме у поступку решавања захтева пре свега расељених лица са територије Косова и Метохије, као и захтева осигураника који су били запослени код послодавца, који више не постоје, а који своје обавезе према фонду нису извршили. Фонд је имао и велике материјалне трошкове, па изражавам сумњу да ће се на рачун Фонда прелити нека већа средства и да су применом овог Закона профитирала само она лица која су била запослена код послодаваца који су иначе лоше пословали, јер су на овај начин остварили стаж осигурања неопходан за остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања.

Мишљења сам да се намирење неуплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање из буџета, ипак, могло одрадити у много једноставнијем поступку а са мање трошкова по Фонд.

Milica Danilović
Assistant Directorat, Pension and Dissability
Insurance of Workers

**ACT ON SUPERANNUATION AND DISABILITY INSURANCE
PAYMENT FOR CERTAIN CATEGORIES OF EMPLOYED
INSURANCE HOLDERS**

Abstract

The aim of the lawmaker was to achieve the following results by enacting this law:

- *To overcome the problem of outstanding liabilities and unsettled claims of employees in this respect*

- *To determine insurance time for the mentioned period*

- *On the one hand to disburden employers and courts that settle disputes raised by employees for not paying contribution, and on the other hand, the problem of employees, whome superannuation and disability insurance payment is not paid, is also solved*

In this way employers are relieved of the load of unpaid contribution and they will face easier other problems, while employees become able to fulfill the requirements for superannuation and disability insurance.

Key words: *payment, contribution, obligation, employer, insurance time, budget*